

НАСТІЛЬНА
ГРА

БОНУС

ЗАХОДИМІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
МЕНЕ

Там, де ти не був...

Випуск 5 (120)

Мікронезія

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

Щоб розкрити таємниці Дружболандії та стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ - прекрасна Небесна країна, у якій панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ країни - Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА - це Біблія, у якій записані головні закони Дружболандії.

СЛІДИ ДРУЖБОЛАНДІЇ - це все добре й прекрасне на нашій планеті, що нагадує нам про Небесну країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ - люди, які шукають і зберігають у своєму серці ці сліди.

На подвір'ї будинку дядька Петра було гамірно. Бобошка й кіт Теодор бавилися з м'ячиками.

– Я люблю травень, – сказала Марійка дідусеві Якову, – тому що вже зовсім тепло, багато квітів і попереду літо.

Дідусь Яків, заклопотаний приготуванням обіду на мангалі, ствердно кивнув головою:

– Я теж люблю травень: бджоли гудуть, вітер пахне квітами, на городі молоденька зелень. Краса та й годі! Марійко, а обід у нас уже готовий. Клич усіх!

Стіл накрили на веранді, адже на свіжому повітрі й апетит кращий, і їжа смачніша.

– Дядьку Петре, ви обіцяли розповісти про острови, на яких побували! – нагадав Яша.

– О, це неймовірні острови! Я був на острові Яп. Він входить до складу держави Федеративні Штати Мікронезії.

– Я про таку державу навіть не чула, – здивувалася Марійка. – Де вона розташована?

– Неподалік від Австралії, – сказав Тишка, уважно розглядаючи географічний атлас із лупою в руці. – Тільки я не зрозумів: Мікронезія і Штати Мікронезії – це одна й та сама країна?

– Ні, Мікронезія – це регіон в Океанії, що складається з маленьких островів і розташований біля Австралії. У цьому регіоні декілька держав, зокрема й Штати Мікронезії. Я побував там уперше. У них дуже мальовнича природа, море, а прогулянки під водою з аквалангом – просто диво. Загалом мікронезійці були вправними судноводіями. На легких човнах вони долали величезні відстані. А ще

вони вмілі плавці! Інколи їм доводилося стрибати у воду й, тримаючись за борт, довго плисти, щоб охолодитися самим і полегшити судно. Якщо потрібно, мікронезійці можуть поборотися з акулою чи передбачити погоду за брижами на воді. А які незвичайні карти в них були! Їх сплітали з висушених волокон пандану у вигляді ґраток і вставляли в певні місця мушлі каурі. «Перехрестя» ґратки означали течії та вітри, а мушлі – рифи й атоли.

– Як же таку карту брали в море? – здивувався Михайлик. – Вона ж крихка.

– А її й не брали, – махнув рукою дядько Петро. – На березі вивчали напам'ять, а саму карту зберігали в сім'ї як велику таємницю. Коли з'являлися доповнення – плели заново з урахуванням нових даних.

– Каурі – це ось ці гарні мушлі? – запитала Марійка, перебираючи невеликі черепашки, які лежали в плетеному кошику на столі.

– Так, я вирішив привезти їх вам у подарунок, – усміхнувся дядько Петро. – А ще прихопив для вас альбом із фотографіями підводного світу, адже він у Мікронезії яскравий і дивовижний.

Тут дядько Петро зтих і загадково поглянув на Вартових. Ті презирнули-

ся: їхній старший друг любив сюрпризи, і, можливо, один такий сюрприз на них очікує просто зараз. Діти не помилилися. Дядько Петро встав з-за столу, зайшов у дім і майже відразу повернувся, тримаючи в руках...

– Ура! Це ж мікроскоп! Ми так давно мріяли, щоб він був у нашому Клубі! – зраділи діти, з нетерпінням очікуючи, доки мікроскоп установалять на столі.

– Мікронезія – це дивовижний світ, – сказав дядько Володя, – але не менш дивовижний і несподіваний мікросвіт можна побачити через об'єktiv мікроскопа. На пластинці зараз крапля води з калюжі. Погляньте, скільки всього можна побачити в краплі!

Діти навіть затамували подих:

**ПРИГОДИ
В ПОШУКАХ
ГОЛОВНОГО**
тривають!

Федеративні Штати **МІКРОНЕЗІЇ**

ЗОВСІМ НЕ ТИХИЙ

Цю невелику країну оточують мільйони кілометрів водної гладі Тихого океану, який, до речі, буває зовсім не тихим! Від серпня до грудня країну накриває до 25 потужних тайфунів, які зароджуються в океані. Слово **тайфун** походить від китайського «тай фин» – «великий вітер». Вітер тут і справді буває надто сильним (до 150 км/год) і приносить із собою зливи та руйнування.

ГРОШІ, ГРОШЕНЯТА!

Ці великі камені з діркою в центрі – **раї** – справжні гроші, які раніше використовували на острові Яп. Що більший камінь, то дорожчий. Деякі з них важать 2–4 тонни. Доправляли гроші на Яп із сусіднього архіпелагу Палау, а це 400 км океаном на плотах і човнах! Звісно, таку монетку до кишені не покладеш і додому не понесеш, тому під час покупки на них просто писали ім'я нового власника. Де б не лежав камінь, кожен житель острова знав, кому він належить!

Мікро – означає «маленький», а назва **Мікронезія** – «маленькі острови». Дуже влучна назва: у складі країни 607 островів, і тільки 40 із них більш-менш великі, а решта – маленькі або зовсім крихітні.

ТАК ЧИ НІ?

На багатьох островах досі будують ось такі хати з дерева, мотузок і бамбука з дахами майже до землі. Замість стін у них використовують плетені рогожки. На острові Чуук, наприклад, якщо хлопець хотів освідчитися дівчині в коханні, він у сутінках підходив до її дому й проштовхував палицю в «стіну». Добре, що в такому будинку це неважко зробити! За орнаментом на палиці дівчина могла здогадатися, хто її приніс. Якщо вона затягувала палицю всередину, це означало, що хлопець їй подобається, а якщо виштовхувала назовні, то її відповідь: «Ні».

«ПАЛЬМА НА ДИБАХ»

Острови Мікронезії повністю вкриті зеленню. Та якщо на вулканічних островах переважають вологі екваторіальні ліси, то на коралових – рясніють кокосові й бананові пальми, серед яких багато цитрусових і фруктових дерев. На узбережжях можна побачити дивні «пальми на дибах» – **панда-ни**. Корені цих дерев допомагають їм витримувати сильні вітри й припливи, а сухе листя місцеві жителі використовують для покриття дахів, виготовлення килимів, капелюхів, мотузок, шпагату, кошиків і вітрил для маленьких човнів.

ЩО ЇСТІВНЕ?

Маніок і **батат**, **ямс** і **таро** – що це таке й із чим їх їдять? Усе це – бульби різного виду, розміру та ваги. Спільне в них одне – їсти їх можна тільки вареними, смаженими або пареними. Сирими плодами можна отруїтися. Батат на смак схожий на гарбуз і моркву, а маніок, ямс і таро – на картоплю, тільки солодкувату.

УСМІХНІТЬСЯ!

Тверді та м'які корали, анемони перетворили підводний світ островів на справжній сад. Яскраві губки, тропічні рибки, дельфіни, акули та інші мешканці рифів живуть своїм бурхливим життям у безмовному світі. А ось і зовсім неймовірний житель – **гігантський молюск тридакна**. Його яскраву «усмішку» неможливо не помітити!

ОСТРОВИ І ШТАТИ

Повна назва країни – Федеративні Штати Мікронезії. Штатів чотири: Чуук, Косрае, Понпеї та Яп. Найбільший заселений острів дає назву цілому штату, до складу якого входить і багато інших островів.

Переважна більшість остров'ян мешкає в штаті Чуук. **Чуук** у перекладі означає «високі гори», і вони тут справді є, щоправда, заввишки не більш ніж 400 метрів. Найчастіше на світлинах можна побачити гору Тоначау, на вершині якої збереглися залишки стародавніх споруд.

Найвідоміше місто штату – лагуна Трук, куди з'їжджаються всі поціновувачі рек-дайвінгу. Так називають занурення з метою дослідити затонулі кораблі й усе, що виявиться на дні. А на дні цієї лагуни вже знайшли десятки танків, літаків і кораблів. Охочих їх оглянути щороку стає дедалі більше!

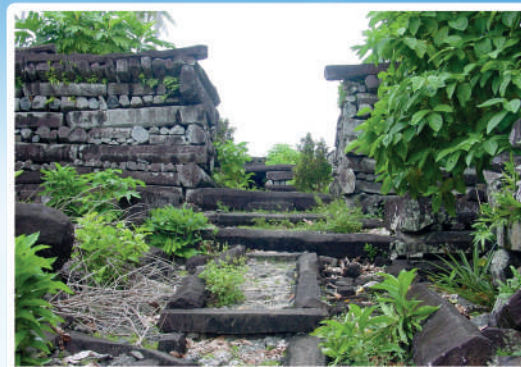

Понпеї – найбільший острів країни: тут розташована і її столиця, і найвища гора Нана-Лауд, яка до того ж є одним з найвологіших місць світу. З її вершини беруть свій початок 40 річок, на яких багато водоспадів. Тут безліч соковитої зелені та яскравих квітів. Просто краса!

Дослідити острів можливо тільки в проміжках між зливами. Усюди можна побачити багато іржавих машин, а в деяких дворах – навіть старі японські танки!

Це руїни стародавнього кам'яного міста Нан-Мадол біля острова Темвен. Місто стоїть на 99 островах, 18 з яких – штучні. За своїми розмірами й вишуканою будовою воно не поступається пірамідам майя. Та хто ж його спроектував? Звідки з'явилися сотні тисяч будівельників і куди вони потім поділися? Як і звідки на острів переправляли базальтові глиби вагою інколи до 50 тонн? Чи дізнаємося ми про це коли-небудь? Скільки б Нан-Мадол не досліджували, запитань усе одно більше, ніж відповідей.

У тутешніх лісах можна спостерігати за незвичними птахами. Наприклад, за фіолетовошапочним строкатим голубом. Красень, чи не так?

Або за медососами. Симпатичні пернаті, щоправда, медом не живляться, але дуже люблять фрукти. Вони проколюють шкірку дзьобом і дістають м'якуш, тому на бананових плантаціях їх називають шкідниками.

Островом Костае мандрувати цікаво й пізнавально. Можна оглянути руїни військових споруджень із ходами та печерами. Можна порибалити з каное в узбережних мангрових заростях. Вилов обіцяють неабиякий: марлін, тунець, дорадо.

Острів Яп – єдине місце, де закон забороняє використовувати поліетиленові пакети. Натомість місцеві жінки-ткалі власноруч тчуть яскраві тканинні сумки.

День Япа – щорічне свято на острові. Триває воно інколи декілька днів: окрім традиційних пісень і танців у національному вбранні, влаштовують також біг наввипередки, перетягування канату, змагання з очищення кокосів і плетіння кошиків, а також заплив на човнах, виготовлених за тра-

диціями без жодного цвяха.

НЕ «МІКРОСКОПІЧНА» ІСТОРІЯ

Привіт! Познайомимося? Я – Мікроскоп. Моє ім'я утворилося з двох грецьких слів: мікрос («маленький») і скоπεо («дивитися»). Дуже влучну назву вигадали, адже з моєю допомогою можна розгледіти те, що звичайним оком узагалі не побачиш. Можна сказати, що я – прилад, який розкриває всі «мікроскопічні» таємниці.

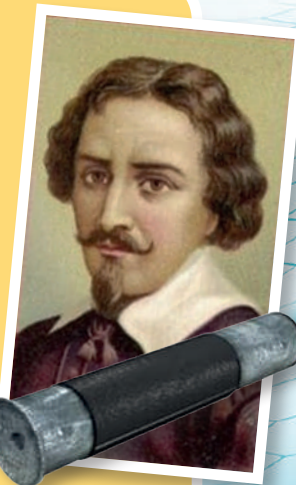
Однак історія мого створення зовсім не мікроскопічна, а доволі-таки довга. У Стародавньому Римі для збільшення дрібних предметів використовували наповнений водою посуд.

Випуклі з обох боків лінзи виготовляли в Стародавньому Вавилоні. Археологи потім знайшли їх під час розкопок. У музеях на багатьох глиняних табличках збереглися відтиски таких крихтих клинописних знаків, що розгледіти й зробити їх без збільшувального приладу навряд чи можливо.

Та все ж таки першим моїм винахідником вважають нідерландця Ханса Янсена. Точніше, навіть не його, а його сина Захарія. Янсен шліфував скельця для окулярів, а його сини потайки пробиралися до майстерні, щоб побавитися інструментами та скельцями. Одного разу діти втиснули в обидва кінці короткої мідної трубки по скельцю, а старший син, приклавши її до ока, спробував прочитати книгу. На їхній подив, букви виявилися величезними,

а пил зі скла на столі був схожий на купу скляних зерняток. Коли діти показали свій «винахід» батькові, то він навіть не став їх сварити. Ще б пак: таке диво вийшло!

Звісно, це був ще не мікроскоп. Ось італійський учений Галілео Галілей серйозно взявся за мою розробку: 1609 року він створив справжній прилад із двома різними лінзами. Цікаво, що спочатку він винайшов телескоп, щоб спостерігати за далекими планетами, а потім, напевно, вирішив створити «телескоп навпаки» – тобто мене! Галілей назвав мене «оккіоліно» – маленьке око. Цей мікроскоп збільшував об'єкти в дев'ять разів.

Назвати мене «мікроскопом» запропонував друг Галілео Галілея, німецький лікар і ботанік Джованні Фабер.

Потім мене вдосконалили, і 1665 року англійський науковець Роберт Гук створив мікроскоп, який збільшував уже в 30 разів. Це був мій прадідусь. З його допомогою Гук зробив велике наукове відкриття: він побачив, що всі рослини складаються з клітин. Учений описав свої відкриття та спостереження в книзі «Мікрографія».

Ця книга надихнула нідерландського натураліста Антоні ван Левенгука створити власний мікроскоп. Його прилад збільшував об'єкти в 275–500 разів! «Мікроскопія» Левенгука – це металева пластина, у центрі якої розташована дуже маленька лінза. Тільки через декілька століть науковці змогли зрозуміти, як Левенгук створював такі збільшувачі. Учений побачив, із чого складається кров, описав бактерії та ще багато всього корисного для розвитку різних наук.

Я допомагаю роздивитися все: порівняти товщину та колір волосся, розгледіти бруд під нігтями, ворсинки на тілі комах, візерунки на крилах осі. А чи знаєш ти, що кристали солі та цукру всі різні: одні схожі на крижинки, а інші – на дорогоцінне каміння?

Тепер уже з'явилися цифрові мікроскопи, у яких зображення виводиться на екран, і його можуть побачити відразу багато людей.

Ось такий немікроскопічний шлях подолали винахідники мікроскопа!

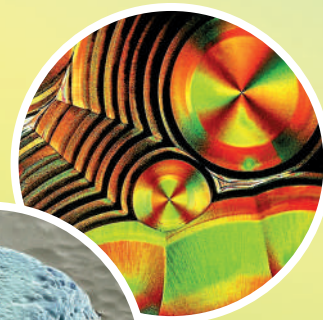
ДИВОВИЖНИЙ МІКРОСВІТ

Звичайний світ, у якому живе та діє людина, складається з предметів, котрі можна побачити, відчувати, виміряти, помацати руками. А ось те, що можна розглянути тільки за допомогою мікроскопа, – це мікросвіт.

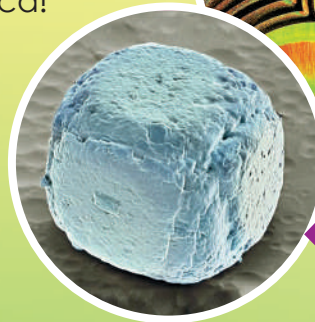
Досліджуючи його, науковці з'ясували, що і люди, і тварини, і рослини складаються з клітин, клітини – з молекул, а молекули – з атомів. Слово «атом» означає «неподільний», але виявилось, що й він складається з ядра та електронів, ядро – з протонів, а протони – з кварків. А із чого складаються кварки, поки що ніхто не знає!

У макросвіті кожен предмет приховує в собі несподіванки, звичні речі змінюють вигляд, і про них можна дізнатися багато нового й цікавого. Ось світлини звичайних предметів під мікроскопом у багаторазовому збільшенні. Такого неозброєним оком точно не побачиш!

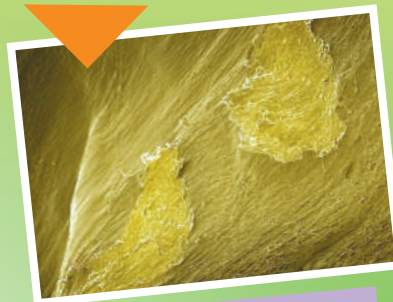
Такий вигляд має кристал вітаміну С при 240-разовому збільшенні мікроскопа. Яка краса!

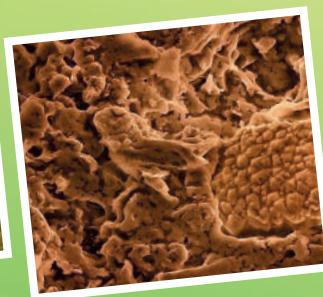
М'якуш маракуї схожий на морську хвилю.

Це кристал солі.

Ну а в те, що це – суцвіття броколі, можна повірити, тільки самому поглянувши в мікроскоп.

А ось це смажена цибуля. А вона на що схожа?

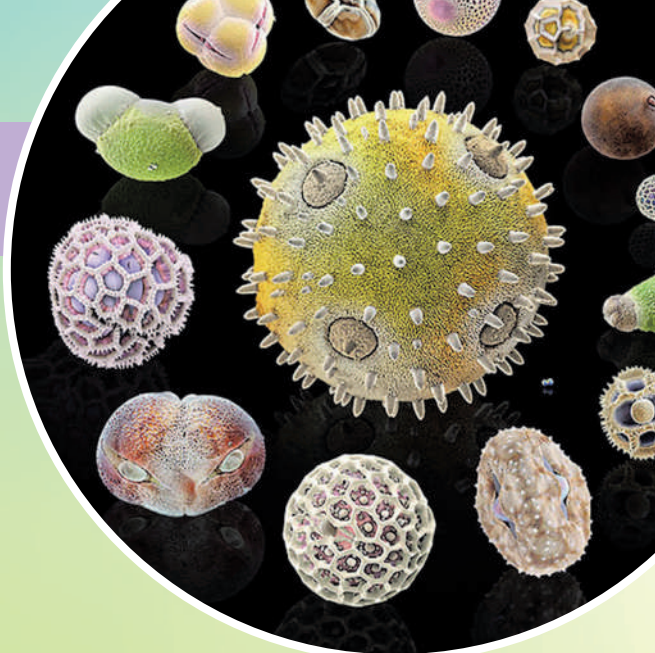
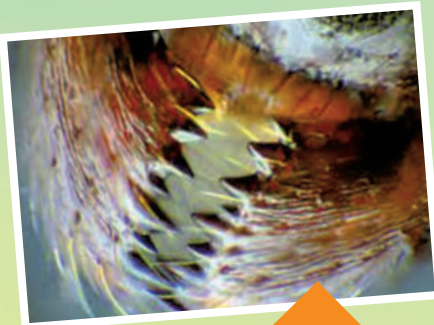
Тобі не здається, що зріз банана нагадує оперний театр?

Це легко: голка із заправленою ниткою. Невже нитка складається з такої великої кількості волокон?

Ось такий вигляд має пилко рослин!

І, нарешті, загадка: це вусик комах, до якої Соломон відряджав на навчання лінюхів (Прип. 6:6). Чий же це вусик?

Так, мандрівка мікросвітом — справжня пригода!

Допоможи мурашці знайти вихід з мурашника.

ПІДВОДНИЙ СВІТ

На морській території розташовані два заповідники: в одному водяться здебільшого акули, у другому – кити. Під час гри потрібно вирішити, рейтинг якого заповідника виявиться кращим!

ГРА МІСТИТЬ:

- 16 карток із зображеннями морських тварин, по вісім тварин у кожному заповіднику. У кожної тварини є три характеристики:

Належність до заповідника визначає колір зворотного боку картки.

- Дві двосторонні картки формування рейтингу. На кожному боці по три типи змагань:

раціон
занурення
міграція

- Картка «Глибоководний заповідник року».

- Три монети. Далі називаються маркерами.

ПІДГОТОВКА ДО ГРИ

- У центрі столу поруч одна з одною викладають дві картки рейтингу будь-яким боком. Якщо останній тип рейтингу першої картки збігається з першим типом другої, потрібно перевернути будь-яку з карток. Маркер кладуть на перший тип рейтингу першої картки.
- Кожен гравець бере картки із зображеннями морських тварин свого заповідника й перемішує їх.
- Верхню картку зі свого стосика гравці відкривають і кладуть поруч малюнком догори. Це стартова картка, вона не задіяна в грі.
- Картка «Глибоководного заповідника року» дістається тому учасникові, у якого показник глибини на стартовій картці більший. У разі нічий гравці забирають стартові картки, перемішують колоди й викладають нові стартові картки.
- Учасники беруть до рук ще по три картки зі свого стосика, але не показують їх, доки вони не будуть задіяні в грі.
- Кожен гравець розміщує на своїй рейтинговій картці маркер запасів їжі на тому значенні, яке випало на його стартовій картці.

Поточна картка – картка, яку гравець викладає малюнком донизу, а потім відкриває разом із суперником.

Попередня картка – картка, яка була поточною в попередньому раунді й лежить зверху малюнком догори на стосику зіграних карток.

Попередня картка в першому раунді – це стартова картка.

Порядок дій у кожному раунді:

1. Вибір морських тварин. Гравці вибирають по одній картці з трьох у руці й кладуть її перед собою малюнком донизу. Вибрана в момент ходу картка називається «поточною».
2. Рейтингове змагання. Його визначають за маркером, який лежить на картці формування рейтингу. Гравці одночасно перевертають поточні картки й виконують дії залежно від типу змагань.

Занурення. Гравці підсумовують параметри глибини поточної та попередньої карток. У кого сума більша, той отримує картку «Глибоководний

заповідник року». Якщо нічия, картка залишається у власника. Власник картки має бал у рейтингу та право вирішувати суперечливу ситуацію. Наприкінці раунду гравці рухають маркер їжі на стільки позицій, скільки їх на поточній картці.

Міграція. Кожен гравець підсумовує параметри швидкості поточної та попередньої картки. У кого сума більша, той перемижець і отримує нижню картку зі стосика зіграних. Вона дає один бал у рейтингу. Якщо нічия, то перемижець визначає власник картки «Глибоководний заповідник року». Наприкінці раунду гравці пересувають маркер їжі на стільки позицій, скільки їх на поточній картці.

Раціон. Учасники гри додають кількість їжі на картці рейтингу, позначеного маркером, до кількості їжі на поточній картці. Перемижець отримує нижню картку зі стосика зіграних – один бал у рейтингу. Якщо нічия, то перемижець визначає власник картки «Глибо-

ководний заповідник року». Наприкінці раунду обидва гравці виставляють маркери їжі на 0.

3. Перевірка та підготовка. Якщо наприкінці раунду три бали в рейтингу ніхто не набрав, гра триває. Поточну картку кожен гравець переміщує ліворуч на стосик зіграних карток. У наступному раунді вона стане попередньою. Маркер рейтингу пересувають праворуч. Гравці беруть по одній картці зі своєї колоди, щоб у них знову було по три картки. Починається наступний раунд.

ЗАКІНЧЕННЯ ПАРТІЇ

Якщо один з учасників набрав три бали рейтингу (разом з картою «Глибоководний заповідник року»), він стає переможцем, а його заповідник визнають найкращим!

Маленькі та корисні

Ти вже знаєш, що Усесвіт створений Богом: незліченні зорі, планети, мільярди небесних тіл, а також ті, хто їх населяє. Усе творіння Боже однаково дивовижне, у кожного – своє призначення. І не важливо, велике воно, маленьке чи взагалі непомітне для ока.

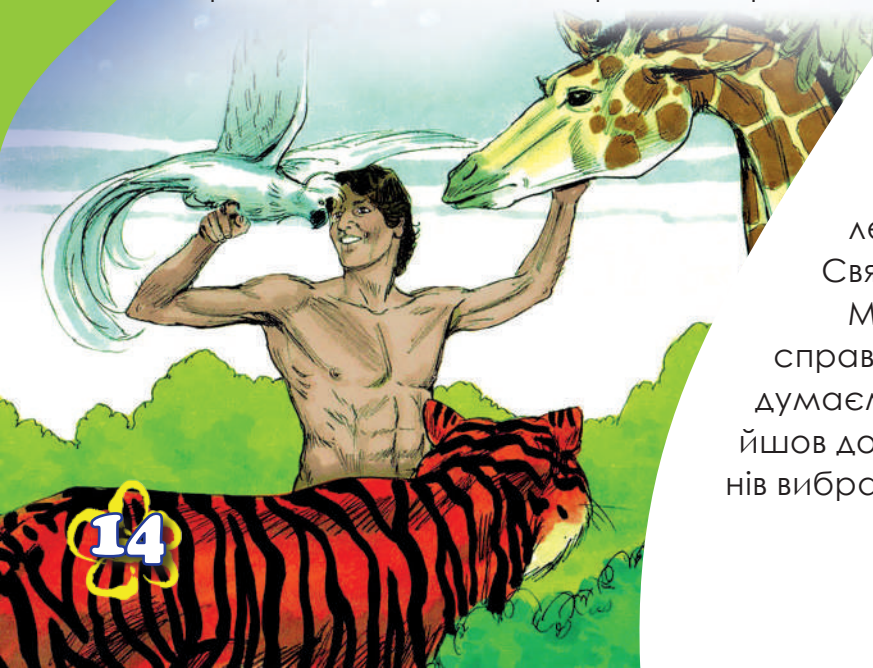
Серце людини завбільшки з кулак, проте виконує дуже відповідальну роботу, перекачуючи кров по всьому тілу вдень і вночі, протягом усього твого життя. У дитини воно скорочується 150 000 разів за добу. Оце так роботяга!

Кров складається з маленьких клітин, але саме завдяки їм народжуються нові клітини, відновлюється тіло, загоюються рани, оновлюється шкіра. Із хвороба-

ми борються ті самі клітини крові. Творець давно розповів про це людям, раніше, ніж учені змогли розглянути все під мікроскопом. У книзі Левит написано: «Душа тіла в крові».

«Не кожне тіло є таким самим тілом; інше тіло в людей, інше – у тварин, інше – в риб, інше – у птахів», – написав апостол Павло в Посланні до коринтян. Коли науковці, озброївшись мікроскопами, досліджували різні клітини, вони в цьому переконалися. А також у тому, що абсолютно всі люди на Землі походять від єдиного предка. У Біблії сказано, що його звали Адам. Ось така інформація, закладена в маленьких клітинах, підтвердила правоту Святого Письма!

Маленьких, даремних або незначних справ чи людей теж не буває, хоч ми часом думаємо інакше. Коли пророк Самуїл прийшов до Єссея й сказав, що Бог серед його синів вибрав нового царя для Ізраїлю, Єссеї привів

до пророка сімох старших синів. Про молодшого він навіть не згадав і дуже здивувався, коли Самуїл попросив його покликати. Однак саме молодший син Давид став великим царем, «людиною Божого серця»!

Схожа історія трапилася з учнями Ісуса Христа, коли вони були на пустинному узбережжі Галілейського озера. Туди прийшло багато людей, які хотіли послухати вчення Ісуса Христа або отримати Його зцілення. Настав вечір. Ісус попросив учнів знайти для людей їжу. Як думаєш, скільки продуктів потрібно для того, щоб нагодувати понад 5000 людей? Ось і учні розгубилися: де їх узяти, та ще й так багато?!

Найбільш запасливим серед усіх виявився маленький хлопчик, у нього із собою було п'ять невеличких хлібців і дві риби. «Моєї їжі не вистачить на всіх. Це проблема дорослих», – міг подумати хлопчик і з'їсти свою вечерю сам. Однак він вирішив поділитися й віддав учням Ісуса все, що мав. Невдовзі хлопчик побачив велике диво! Ісус Христос узяв хліб і рибу, помолився Богові, розламав на шматки й, подавши учням, звелів роздавати народу. Скільки б учні

не роздавали людям їжу, кількість хліба й риби все одно не зменшувалася. З малого Господь зробив багато! Усім вистачило їжі, усі наїлися, зокрема й сам хлопчик. Ще й зібрали дванадцять повних кошиків залишків!

Можливо, і тобі інколи здається, що твої можливості та справи надто дріб'язкові й незначні, не такі, як у дорослих. Не думай так! Адже все, що в тебе є, від Бога, а Він нічого не дає даремно, тільки на користь. І якщо буде потрібно, то здійснить з твого «малого» велике диво!

СИЛА МАЛЕНЬКИХ КРОКІВ

НЕДОСЯЖНА ВЕРШИНА

Твої мрії та цілі інколи здаються величезними й недосяжними, як скеля. Буває, що ти стоїш біля її підніжжя, дивишся на вершину, задерши голову, і думаєш: «Туди не піднятися!» Тоді з'являються інші мрії: про чарівний літак або інший казковий спосіб, який легко здійняв би тебе на вершину. Однак жоден із них не допоможе тобі наблизитися до здійснення бажань!

ПОРАДА АЛЬПІНІСТА

Досвідчені альпіністи, які знаються на підкоренні вершин, дають новачкам таку пораду:

«Забудь про скелю, не думай про те, як підніматися вгору, поглянь собі під ноги й просто зроби перший крок. Вдалося? Зроби другий, а за ним – третій. Не думай про вершину, думай про те, як зробити наступний крок».

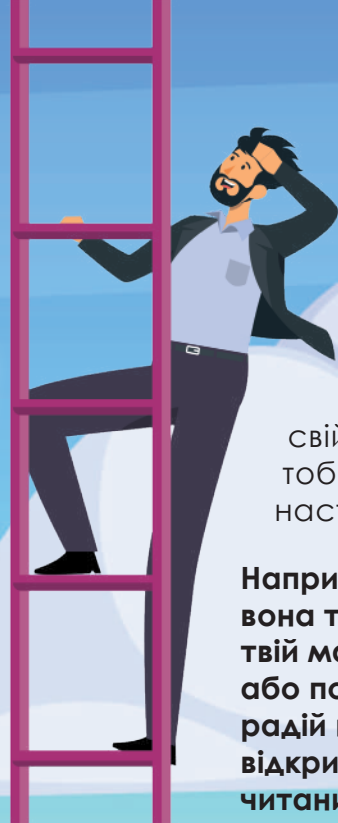
Маленькі кроки, які ми робимо один за одним, приводять до вершини!

СИЛА ДРАБИНИ

Щоб краще зрозуміти пораду альпініста, уяви собі драбину. Спочатку буває страшно, але ти ставиш ногу на першу перекидину, підіймаєш руку, потім ставиш другу ногу й підіймаєш другу руку, потім знову ставиш першу ногу й

підіймаєш першу руку, входиш у ритм – і стає легше. Переляк минає. Якщо ти дивишся не вгору чи вниз, а тільки на перекладини, то з кожним кроком зростають упевненість і шанси дістатися до мети. Це сила драбини.

МІНІПЕРЕМОГИ

Кожен щабель драбини – це маленька перемога. Саме так потрібно їх сприймати й тішитися кожному кроку! Тоді замість страждань через нездійснену мрію ти отримуєш задоволення від нехай маленької, але перемоги. Після цього хочеться зробити наступний крок, щоб знову відчути себе переможцем і наближатися до вершини. Тому, плануючи наступний крок, придумай собі нагороду за його виконання!

ПРАВИЛО МАРАФОНЦЯ

Марафон – це забіг на довгу дистанцію. У цих перегонах на витривалість важливо правильно розподілити сили. Спортсмени, які спочатку стартують з великою швидкістю, до закінчення дистанції можуть опинитися позаду всіх. Тому кожен свій маленький крок плануй так, щоб він був тобі до снаги й щоб ще залишилися сили на наступний крок.

Наприклад, хочеться прочитати цікаву книгу, але вона така об'ємна, так багато сторінок! Книга – це твій марафон, «пробігай» щодня по одному розділу або по п'ять сторінок. Головне – роби це щодня й радій новій перемозі. До кінця «забігу» в тебе може відкритися друге дихання: кількість сторінок, прочитаних із задоволенням, зросте!

ПРАВИЛЬНЕ ЗАПИТАННЯ

Для здійснення правильних кроків постав собі правильне запитання: **«Що я можу зробити саме зараз?»**

«Хочу вивчити за рік багато іноземних слів!» – **«Саме зараз я можу вивчити два нових слова».**

«Мрію серйозно зайнятися спортом!» – **«Саме зараз можу знайти в Інтернеті комплекс п'ятихвилинних вправ і спробувати його виконати».**

ЗАБОРОНЕНІ СЛОВА

«Не сьогодні» – найнебезпечніші слова, які не можна собі говорити, інакше твої мрії ризикують залишитися нездійсненими.

Пам'ятай: велика мандрівка в пошуках головного завжди складається з маленьких кроків!

ФОТОАЛЬБОМ ДАЙВЕРА

Рифи острова Яп – чудове місце для дайверського фотополювання. Місцевий кораловий риф захищений бар'єрним рифом від океанських течій. Він не постраждав ні від підвищення температури води, ні від туристів. Вода тут дуже чиста, а в деяких місцях така прозора, що здається, начебто ти не у воді плаваєш, а в повітрі літаєш.

Бар'єрний риф – це справжні коралові лабіринти, у яких бродять і ховаються морські мешканці. Замаскувавшись під пісок, влаштовують засідку на дрібну рибу скорпени. Вони віддають перевагу не гнатися за здобиччю, а нападати.

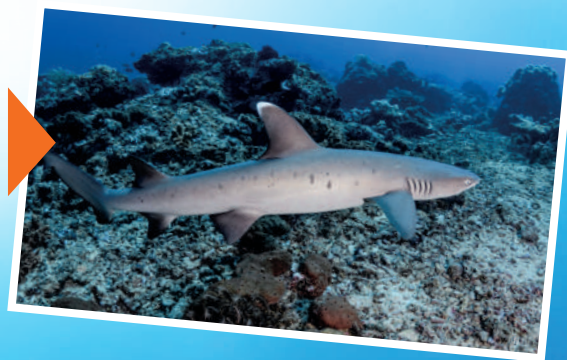

Удень серед арок і тунелів люблять подрімати **білопері рифові акули**. На полювання вони виходять уночі й, вигинаючись гнучким тілом, проникають у найвужчі рифові ущелини й отвори, добуваючи поживу в тих місцях, куди інші акули не дістаються. Рифова білопера акула допитлива, тому дозволяє дайверам до себе наблизитися, однак надто настирливих може й укусити.

Місце біля входу в гроти облюбували сірі рифові акули, які виявляють інтерес до всього, що рухається. Вони стрімко плавають, здійснюють різкі маневри й агресивніші за білоперих акул.

Яп також відомий завдяки **мантам**, які «літають» у воді на своїх шестиметрових крилах цілий рік. Від грудня до березня триває особливий період – залицяння. Манти на величезній швидкості мчать донизу, потім розвертаються й несуться догори, роблять сальто, повороти й ідуть у штопор. Щоправда, зафільмувати таке дійство мало кому вдається.

Сфотографуватися з **гігантським групером** теж цікаво, але небезпечно: вони добре обороняють свою територію. Та водночас цілком мирно вживаються із сусідкою муреною й навіть допомагають одне одному в полюванні.

А ось і зграя **риб-папуг**! Вони неспішно плавають, ліниво рухаючи грудними плавцями. Та тільки не тоді, коли загрожує небезпека! У такому разі вони миттєво кидаються врозтіч, щоб потім знову зібратися в зграйку. Коли настає темрява, рибки розпливаються по домівках, орієнтуючись на промені призахідного сонця. У похмурий день це їм дається нелегко. Живляться папуги водоростями, які оселяються на коралах, тому їм доводиться відкушувати шматочки коралів своїми міцними, схожими на дзьоб зубами.

Вогняні риби-стріли, або **вогняні бички**, схожі на запалений факел. Вони дуже лякливі, тому тримаються ближче до рифів, щоб швидко знайти укриття в разі небезпеки. Зависаючи над дном, вони виловлюють дрібні личинки й планктон, принесений течією. Ось вдала світлина!

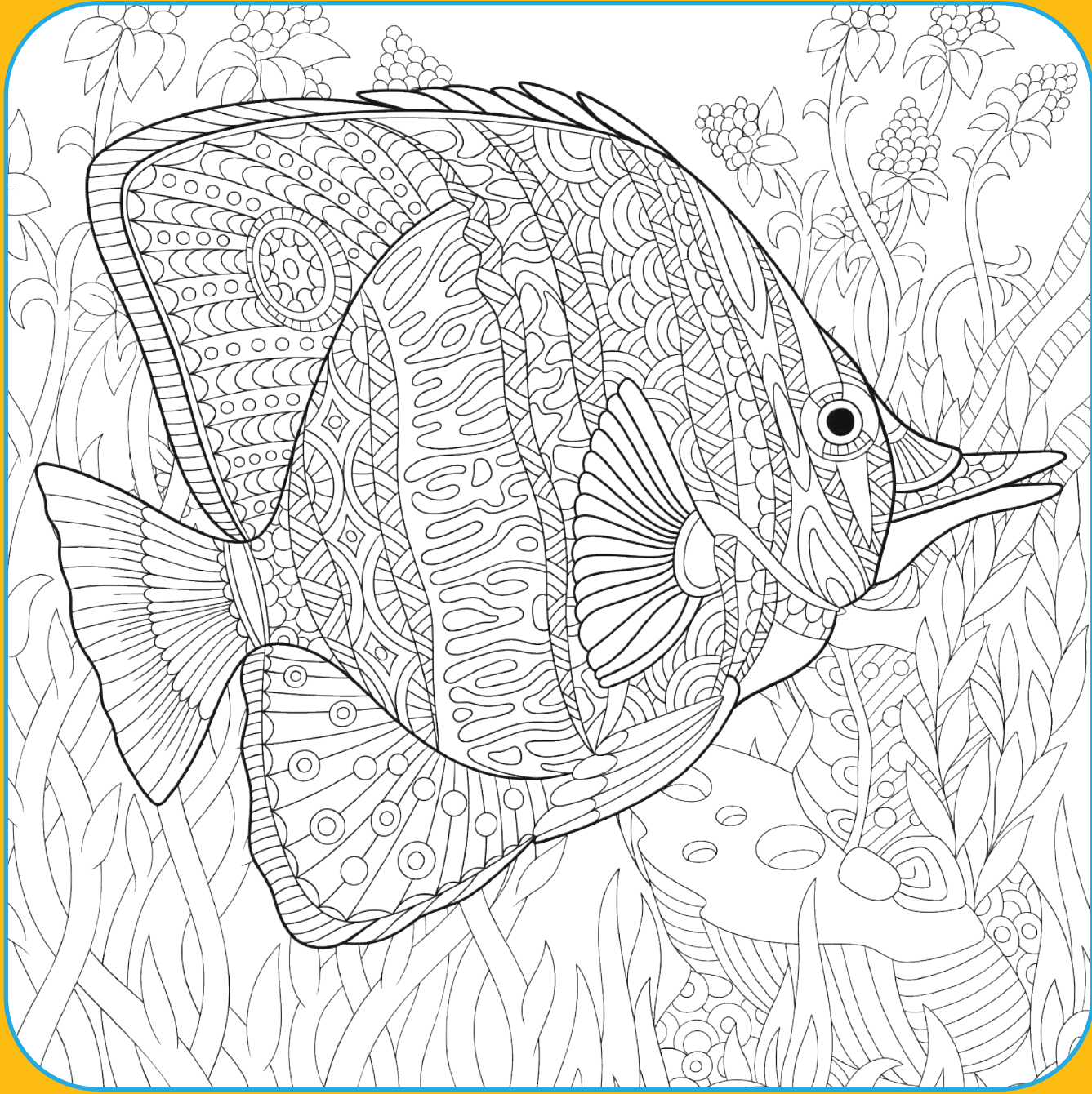
А ось рідкісні фото **риби-мандаринки**! Їх дуже складно побачити, а тим паче сфотографувати. Рибки ненадовго з'являються під час заходу сонця й ховаються в разі наближення чужака!

Довгокрила риба-метелик також не любить позувати. Однак деяким дайверам вдалося її сфотографувати. Бачиш, яка в неї витягнута мордочка? Завдяки цьому риба-метелик відшукує дрібних водних мешканців між камінням та ущелинами.

Риби-метелики – одні з найкрасивіших
риб. Розфарбовуючи дрібні деталі цього
малюнка, ти створиш свій неповторний
шедевр. Іншої такої риби більше немає!

Заморожений ЙОГУРТ

1. Фрукти та ягоди помий і за необхідності очисти від шкірки. Потім наріж їх великими шматочками. Ягоди лохини можна розрізати навпіл.
2. Візьми форму з плоским дном і застели її пергаментом.
3. Розподіли йогурт рівномірним шаром у формі. Бажано до 2–2,5 см.
4. Нарізані фрукти та ягоди рівномірно розподіли по всій площі десерту.
5. Постав десерт у морозильну камеру на декілька годин.
6. Обережно дістань із форми десерт разом з пергаментом і розламай на великі частини. Частуйся швидше, бо десерт швидко тане!

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- 400 г йогурту;
- полуниця;
- лохина;
- ківі;
- банан;
- мандарин.

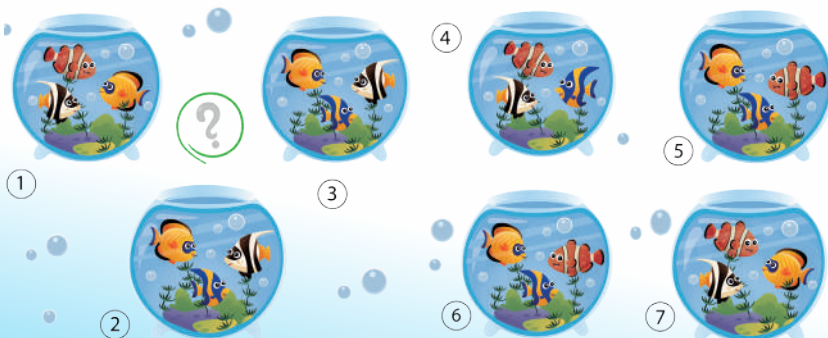
Смачного!

Знайди вісім відмінностей.

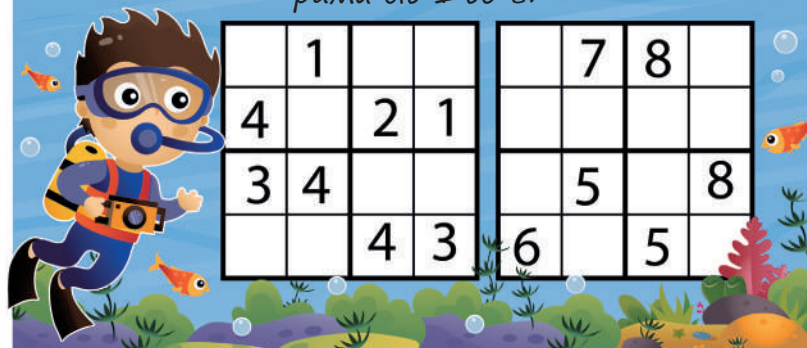

Знайди всі ці предмети на малюнку праворуч.

Відшукай акваріум, у якого немає пари.

Розв'яжи sudoku, заповнивши комірки цифрами від 1 до 8.

З'єднай послідовно точки й розфарбуй малюнок.

Допоможи рибкам зустрітися.

Допоможи мурашці дістатися додому.

Знайди два однакові ігрові набори.

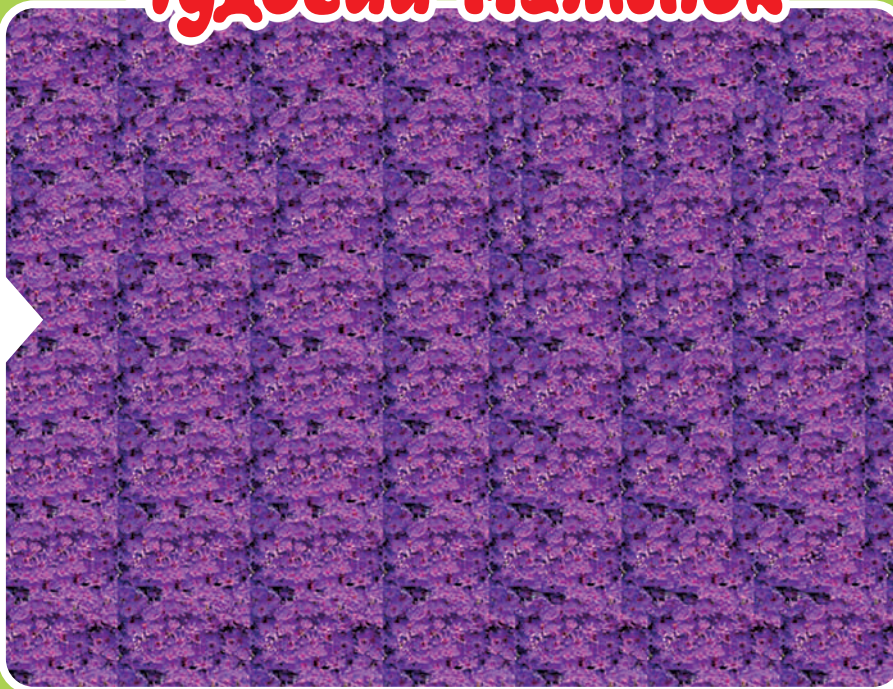

ВІДПОВІДІ:

с. 22: акваріум 4; с. 23: відра 2 і 6; с. 24: 3 листопада.

У листопаді у Федеральних Штатах
Мікронезії святкують День незалежності.
Якого числа?

Чудовий малюнок

У наступному номері:
подорож до США,
штат Нью-Мексико

Якщо ви бажаєте переказати
кошти на розвиток журналу, ви
можете зробити це через банк.

Наші реквізити:

Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805 00000000
26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк
Аваль» у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви.

Замовити наші журнали «Дружболандія» ви можете, написавши листа на e-mail: dzherelo@ukr.net, а також зателефонувавши за номером **0 800 30 20 20**. Наш сайт: lifesource.ua

Якщо вам цікаво,
чим займаються наші
герої у вільний від
подорожей час, то
дивіться дитячі передачі
«Дружболандія»
на сайті:
tv.hope.ua

**Побувай з
нами там, де
ти не був!**

**Тебе
очікують неза-
бутні пригоди
в пошуках
головного!**

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Олена Мехоношина
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна
Переклад: Олена Мехоношина

Редагування, коректура: Ганна Борисовська,
Олена Мехоношина
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк:
Тамара Грицюк

Християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428 - 84 - 38